

Publicerad 2006-11-22 20:43 av Ake

Sithoeias död

Sithoeia är fast under sten
hon krystar dimma, hon skaver i kylan
förlöser, hetsas att krysta
Ensam, förutom skepnaden
näbben som rosslar, andas mot Sithoeias barm
fågelbröstat, vars taggar nu omfamnar henne
är kvävande, stundvis punkterande, färgar henne röd
väsande, viskar den, svarar på kvidande
som hon inte kan undhålla
när hon slukas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ake med Poeter.se id #3636 innehar upphovsrätten